

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Rs 098257 21 Rsž

Novi Travnik, 02.12.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Stane Imamović, kao predsjednice vijeća, Mirjane Grubešić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.B. iz D.V., Ul. ... , koju zastupa punomoćnik Branka Praljak, odvjetnica iz Novog Travnika, protiv tužene JU „Dom zdravlja“ Donji Vakuf, zastupana po punomoćnicima iz Zajedničke advokatske kancelarije Esma Husejnbegović i Safet Rustempašić iz Bugojna, radi poništenja odluka, v.s. 1.000,00 KM, odlučujući po žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Rs 098257 20 Rs od 24.05.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.12.2021. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužene se odbija kao neosnovana i u stavu 1. i 4. izreke potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Rs 098257 20 Rs od 24.05.2021. godine

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda poništene su kao nezakonite odluke tužene i to Odluka o poništenju javnog oglasa za prijem u radni odnos broj: 0343/20 od 23.04.2020. godine, Odluka o otkazu ugovora o radu broj: 0366/20 od 05.05.2020. godine i Odluka od 10.06.2020. godine kojom se prigovor tužitelja izjavljen protiv Odluke broj: 0366/20 od 05.05.2020. godine odbija kao neosnovan, te je tužena obvezana da tužitelju uspostavi radno pravni status i vrati ga na radno mjesto doktor stomatologije, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

Istom presudom obvezana je tužena da tužitelju isplati na ime naknade plaće za period od 06.05.2020. godine pa do dana obavljenog vještačenja tj. 28.02.2021. godine iznos od 16.972,88 KM i to:

- iznos od 1.427,63 KM za mjesec maj 2020. godine
- iznos od 1.744,88 KM za mjesec juni 2020. godine
- iznos od 1.824,19 KM za mjesec juli 2020. godine
- iznos od 1.665,56 KM za mjesec august 2020. godine
- iznos od 1.824,19 KM za mjesec septembar 2020. godine
- iznos od 1.744,88 KM za mjesec oktobar 2020. godine
- iznos od 1.665,56 KM za mjesec novembar 2020. godine
- iznos od 1.824,19 KM za mjesec decembar 2020. godine
- iznos od 1.665,56 KM za mjesec januar 2021. godine

- iznos od 1.586,25 KM za mjesec februar 2021. godine, sve u roku od 15 dana od donošenja presude.

Obvezana je tužena da na ime tužitelje za period od 06.05.2020. godine do 28.02.2021. godine izvrši uplatu nadležnim fondovima doprinose iz plaće i na plaću i to za doprinose za mirovinsko i invalidsko osiguranje iznos od 5.657,62 KM, zdravstveno osiguranje u iznosu od 4.058,73 KM i osiguranje od nezaposlenosti u iznosu od 491,97 KM, sve u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

Obvezana je tužena da tužitelju naknadi parnične troškove u iznosu od 1.263,60 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno izjavila tužena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, povrede odredbi parničnog postupka i u odluci o troškovima postupka, s prijedlogom da se preinači pobijana presuda na način da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja ili da se presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U žalbi u bitnom ističe da je obrazloženje prvostupanjske presude nejasno, nedovoljno uvjerljivo i da nisu cijneni dokazi izvedeni po prijedlogu tužene koji su relevantni za donošenje pravilne odluke. Vezano za ovlaštenje v.d. direktora tužene H.M. da poništi javni oglas i donese odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju tužena ističe da je on bio ovlašteno lice za zastupanje, te je stoga mogao i morao poduzimati sve radnje koje tužitelj osporava kako bi zaštitio interese tužene i što je bio vezan prekluzivnim rokom za poništenje javnog oglasa, jer bi nepoduzimanjem ovih radnji za tuženu proistekle nesagledive posljedice, a upravo zbog nezakonitih radnji bivše zakonske zastupnice tužene. Pogrešna je ocjena suda u pogledu izmjene i dopune Pravilnika o radu od 15.01.2019. godine i od 26.08.2019. godine, jer sud zanemaruje tvrdnje tužene da su izmjenama od 26.08.2019. godine zanemarene izmjene od 15.01.2019. godine koje su bile na snazi i koje su mijenjane. Nije sporno da su izmjenama Pravilnika o radu iz augusta 2019. godine utvrđena 4 radna mjesta za dr. stomatologije, ali je sporno što su iste nezakonite i nepravilne i kao takve nisu mogle biti osnov za objavu oglasa, a samim tim i prijem u radni odnos tužitelja. Dakle, broj stomatologa se posljednjim izmjenama od 26.08.2019. godine mijenja sa 2 na 4, a ne sa 3 na 4, kako bi to eventualno bilo pravilno u ovom pogledu, iako ove izmjene same po sebi nisu pravilne i nisu u skladu sa ostalim aktima tuženog. Prvostupanjski sud je skoro pa isključivo presudu donio na temelju iskaza svjedoka R.B. kojem nije mogao pokloniti vjeru posebno iz razloga što je u krvnom srodstvu sa tužiteljem koji joj je brat, pa stoga njen iskaz u bilo kojem dijelu se nije mogao prihvatiti kao objektivan. Sud pri tom nije cijenio iskaz sadašnjeg zakonskog zastupnika tužene, a niti sve druge materijalne dokaze koji potkrijepljuju navode tužene strane u pogledu opravdanosti poništenja javnog oglasa, te otkaza ugovora o radu tužitelju. U pogledu postojanja osiguranih novčanih sredstava za plaću tužitelja, tužena je provela dokaz uvidom i čitanjem financijskog plana za 2020. godinu u kojem nije bilo povećanja sredstava za poziciju plaća radnika JU "Dom zdravlja" Donji Vakuf. Da su tvrdnje tužene i u ovom dijelu tačne potvrđuje i član 10. Ugovora o radu između tužene i tužitelja u kojem stoji da će se isplata plaće izvršiti po primitku transfera za tu namjenu od strane Zavoda za zdravstveno osiguranje SBK. Dalje navodi da nisu ispoštovani rokovi za izjavljivanje prigovora svih kandidata, što dokazuje da je tužitelj primljen u radni odnos nezakonito i preuranjeno, pri čemu nije od značaja što kandidat A.S. nije izjavila prigovor na dostavljenu odluku o prijemu u radni odnos, jer

to ne mijenja činjenicu da je Ugovor o radu zaključen preuranjeno. Tuženi je u ovom pravcu dokazao da su sve radnje oko objave oglasa, te zaključenja Ugovora o radu sa tužiteljem u cijelosti nezakonite. Dakle, formalno je javni oglas objavljen na temelju Pravilnika o radu iz 2017. godine kojim su bila predviđena samo 2 stomatologa, a ne 4, a koji nije bio na snazi u vrijeme objave oglasa, što dovodi do logičnog zaključka da je oglas objavljen isključivo za prijem unaprijed određenih osoba i to pod svaku cijenu, ne vodeći se pri tom interesima tužene kao javne ustanove, što je osnovni zadatak svakog zakonskog zastupnika. Upravo zbog nesavjesnog postupanja bivše zakonske zastupnice došlo je do svih dešavanja, odnosno smjene zakonskog zastupnika, te posljednično i poništenja javnog oglasa i prestanka radnog odnosa tužitelju koji je stupio u radni odnos na nezakonit i nepravilan način, te kako je poništen javni oglas, ni Ugovor o radu nije mogao proizvesti nikakvo pravno dejstvo. Tužiteljska strana nije dokazala na nesumnjiv način u koje periodu dana 17.04.2020. godine je zaključen Ugovor o radu sa tužiteljem, a indikativno je da je Ugovor o radu zaključen isti dan kada je došlo i do promjene ovlaštene osobe za zastupanje tužene odnosno razrješenja dužnosti direktora R.B. i imenovanja H.M. kao v.d. direktora, koja odluka je stupila na snagu danom donošenja. Na kraju, ostaje nejasno kako je u jeku pandemije corona virusom raspisan oglas za prijem stomatologa, gdje bivša z.z. navodi da su javne ustanove imale preporuku da zaposle dodatne zdravstvene radnike, a onda se postavlja logično pitanje zašto se nije raspisao oglas za epidemiologa ili imunologa, što bi bila jedina pravilna i zakonita odluka, koja bi svakako bila u interesu kako javne ustanove, tako i same Općine Donji Vakuf i njenih stanovnika. Tužena također napominje da iz obrazloženja pobijane presude prostiče da je tužitelj dao iskaz, što nije tačno, jer dokaz saslušanjem tužitelja kao parnične stranke nije proveden. Nadalje se prvostupanjski sud poziva na član 10. Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru SBK koja odredba propisuje da se javni oglas nakon oglašavanja može poništiti ako dođe do promjene odgovornog lica poslodavca koji je raspisao javni oglas u roku od 30 dana od dana promjene. Upravo je tužena postupila u skladu sa ovom odredbom kada je poništila javni oglas, te otkazala ugovore o radu zaključene na osnovu istog, a što je ograničeno prekluzivnim rokom od 30 dana od dana promjene. Dakle, sud se mogao uvjeriti da je Upravni odbor tužene postupio u skladu sa svojim ovlaštenjima kada je zakazana vanredna sjednica na kojoj je R.B. razriješena dužnosti. Suprotno obrazloženju pobijane presude, saslušani svjedok Z.M. je izjavio da nije bio upoznat sa konkursom, te da je za isti saznao putem medija, kao i da je kao predsjednik Upravnog odbora tužene prije održavanja sjednice 17.04.2020. godine u dva navrata upozoravao bivšu zakonsku zastupnicu da poništi oglas, da su obavili i razgovor, ali je ista ostala pri svom stavu da neće povući konkurs. Ovaj svjedok je također potvrdio da na sjednici Upravnog odbora tužene iz augusta 2019. godine tačka raspravljanja nije bila izmjena Pravilnika o radu u smislu promjene broja stomatologa na 4, ali da je potpisao izmjene, da "ne zna kako je do toga došlo, jer je pravica pripremala te akte". Žalbom se prigovora i odluci o troškovima postupka kojom su tužitelju dosuđeni troškovi za sastav prigovora na odluku Upravnog odbora tužene od 11.05.2020. godine u iznosu od 240,00 KM, jer ti troškovi nisu u sastavu ovog parničnog postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u granicama navoda iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizilazi da je dana 16.03.2020. godine tužena JU „Dom zdravlja“ Donji Vakuf raspisala javni oglas za prijem radnika u radni odnos i to bachelor radioloških tehnologija 1 izvršilac i doktor stomatologije 2 izvršioca, da je po objavljenom oglasu provedena konkursna procedura za izbor doktora stomatologije, da je donesena i objavljena konačna Lista uspješnih kandidata na kojoj je bilo 9 kandidata doktora stomatologije, te da je na prvom mjestu označen kandidat M.B. Pisanom obaviješću tužene od 03.04.2020. godine kandidati sa Liste su obaviješteni da su nakon provedene procedure javnog oglasa za prijem radnika u radni odnos na poziciju 2 doktora stomatologije primljeni kandidati M.B. i S.K., te je istog dana donesena odluka o prijemu navedenih lica u radni odnos na neodređeno vrijeme, a zatim je dana 17.04.2020. godine zaključen Ugovor o radu između tužitelja M.B. i tužene. Istog dana 17.04.2020. godine održana je vanredna sjednica Upravnog odbora tužene u vezi dopisa načelnika Općine Donji Vakuf od 10.04.2020. godine, koji je bio dostavljen članovima Upravnog odbora tužene i direktorici R.B., na kojoj sjednici se Upravni odbor tužene izjasnio o zahtjevu načelnika Općine Donji Vakuf za razrješenje direktorice R.B. sa dva glasa „za“ i jedan „protiv“ i konstatacijom da je ista razriješena dužnosti, nakon čega je istog dana Upravni odbor tužene donio odluku o imenovanju H.M. za vršioca dužnosti direktora JU „Dom zdravlja“ Donji Vakuf na period od 6 mjeseci, za koga je data suglasnost načelnika Općine Donji Vakuf i suglasnost za razrješenje ranije direktorice R.B. Odlukom v.d. direktora tužene broj: 0343/20 od 23.04.2020. godine poništen je javni oglas za prijem u radni odnos od 16.03.2020. godine, a odlukom v.d. direktora tužene od 05.05.2020. godine otkazan je Ugovor o radu tužitelju M.B., na koju odluku je tužitelj izjavio prigovor, koji je odlukom Upravnog odbora tužene od 10.06.2020. godine odbijen kao neosnovan.

Prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi konstatirao da je među parničnim strankama sporno da li je javni oglas za prijem dva doktora stomatologije i jednog bachelor inženjera radiologije objavljen u skladu sa aktima tužene odnosno upitna je zakonitost objave javnog oglasa, te kasnije provedene konkursne procedure, sporna je zakonitost odluke kojom se tužitelj prima u radni odnos i zaključuje Ugovor o radu budući da tužena tokom postupka dokazuje nezakonitost postupanja tadašnje zakonske zastupnice tužene ističući da je javni oglas raspisan na temelju nezakonitih odredaba Pravilnika o radu tuženog koje su izmijenjene i dopunjene 26.08.2019. godine, a koje se odnose na broj predviđenih doktora stomatologije shodno sistematizaciji radnih mjesta, a to sve u vrijeme dok je trajalo vanredno stanje zbog pandemije virusa Covid-19. Sporna je i zakonitost postupanja v.d. direktora tužene H.M. vezano za poništenje javnog oglasa, kao i Ugovora o radu zaključenog sa tužiteljem M.B. prevashodno iz razloga što prema mišljenju tužitelja nije bio ovlašten za donošenje tih akata obzirom na vrijeme upisa ovlaštenja za zastupanje, prema izvodu iz sudskog registra broj: 051-0-RegZ-20-00186 od 19.05.2020. godine isti je počeo obnašati funkciju v.d. direktora tužene dana 19.05.2020. godine, dok su ovlaštenja bez ograničenja na mjestu direktora tužene odobrena 04.11.2020. godine. Sporno je da li je v.d. direktora H.M. bio zakonski ovlašten za obnašanje direktorske funkcije kod tužene na dan kada je donio odluku o poništenju javnog oglasa za

prijem 2 doktora stomatologa. Sporno je da li je konkursna procedura mogla biti okončana obzirom da nije završena konkursna procedura vezana za izbor bachelora radiologije, koji je također tražen javnim oglasom.

Prvostupanjski sud u pobijanoj presudi najprije navodi da je tužena JU „Dom zdravlja“ Donji Vakuf u konkretnom slučaju bila u obvezi dokazati opravdanost odluke o otkazu Ugovora o radu tužitelju u skladu sa odredbom člana 102. Zakona o radu koji propisuje da u slučaju sudskog spora zbog otkaza ugovora o radu teret dokazivanja je na poslodavcu. U svezi s tim, prvostupanjski sud nalazi da iz sadržaja provedenih dokaza proizilazi da tužena nije dokazala svoje tvrdnje i navode vezano za odluku o otkazu Ugovora o radu i odluku o poništavanju javnog oglasa za prijem u radni odnos dva doktora stomatologije, jer je iz zapisnika sa vanredne sjednice Upravnog odbora tužene od 17.04.2020. godine vidljivo da se na toj sjednici nije raspravljalo o zahtjevu načelnika Općine Donji Vakuf vezano za poništenje javnog oglasa, što znači da o tome nije vođena rasprava, niti su provedeni potrebni dokazi za utvrđivanje navodnih nepravilnosti i nezakonitosti. Nadalje, prvostupanjski sud navodi da iz sadržaja Ugovora o radu koji je zaključen između tužitelja i tužene, zatim, odluke o poništenju javnog oglasa i odluke o otkazu Ugovora o radu tužitelju, proizilazi da je tužena kontradiktorna u svojim navodima da je na nezakonit način proveden prijem u radni odnos tužitelja, iako je isti proveden u skladu sa Zakonom o radu i internim aktima tužene koje je donio Upravni odbor tužene i čiji je potpisnik predsjednik Upravnog odbora Z.M. Prvostupanjski sud je stajališta da je konkurs za prijem u radni odnos dva doktora stomatologa realiziran u cijelosti, bez obzira na činjenicu što je jednim oglasom, osim dva stomatologa, obuhvaćen i prijem jednog bachelora radiologije, obzirom da se radilo o sasvim dva odvojena postupka prijema radnika, koji su zasebno vođeni od dvije zasebno formirane komisije, tako da je jedna komisija vršila prijem stomatologa i ovaj postupak je okončan prijemom tužitelja i još jednog doktora stomatologa, dok postupak za prijem inženjera radiologije nije okončan. Dakle, tužitelj je primljen u postupku koji je okončan zakonito, nakon čega je zaključen Ugovor o radu i tužitelj je otpočeo sa radom, tako da od tog momenta tužitelj nije imao status učesnika u postupku prijema radnika i stoga mu tužena poništenjem javnog oglasa nije mogla otkazati Ugovora o radu. U prilog navedenom je da drugi kandidati nisu ulagali pravne lijekove odnosno prigovore na provedenu proceduru prijema dva doktora stomatologa, te je tužena po svom nahođenju donijela svoje odluku o poništavanju javnog oglasa, odluku o otkazu Ugovora o radu tužitelju i odluku kojom je odbijen prigovor tužitelja izjavljen na tu odluku. Ovakve radnje tužene su po ocjeni prvostupanjskog suda nedopuštene, a naročito ako se ima u vidu da je postupak prijema završen i da tužitelj nije imao više status učesnika u postupku prijema, nego je imao status radnika. Postupak prijema tužitelja u radni odnos vođen je u skladu sa internim aktima tužene koji su važili u vrijeme raspisivanja javnog oglasa, a predsjednik Upravnog obora tužene nije osporio zakonitost ovih akata. S druge strane, tužitelj je dokazao provedenim dokazima da je u skladu sa članom 4. Zakona o radu stupio na rad kod tužene na temelju zaključenog Ugovora o radu sa tuženom, da je stekao svojstvo radnika kod tužene na temelju Ugovora o radu, da je konkurs raspisan i proveden u skladu sa zakonskim propisima i važećim internim aktima tužene, na koje se i sama tužena poziva u obrazloženju odluke o otkazu Ugovora o radu tužitelju. Ocjenom provedenih ostalih dokaza prvostupanjski sud nalazi da je v.d. direktora tužene H.M. donio i potpisao odluku o otkazu Ugovora o radu tužitelju u vrijeme kada nije bio upisan u sudski registar kao ovlaštena osoba za zastupanje, da

je vezano za razrješenje bivše direktorice R.B. postupak pravomoćno okončan poništenjem odluke tužene u predmetu broj: 46 0 P 097507 20 P, da je vanredna sjednica Upravnog odbora tužene od 17.04.2020. godine zakazana iz razloga jer je načelnik Općine Donji Vakuf svojim dopisom tražio da se zakaže ta sjednica radi razrješenja dužnosti tadašnje direktorice R.B. jer nije imala namjeru poništiti javni oglas za dva doktora stomatologije, da je tužena po zaključenom Ugovoru o radu isplatila tužitelju plaću, da je direktorica tužene R.B. sukladno članu 47. Statuta tužene i Uredbi o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru u SBK raspisala sporni javni oglas, da je u skladu sa navedenom Uredbom oformljena posebna komisija za izbor kandidata koji su se prijavili za mjesto dr. stomatologije, dva izvršioca, koja je provela konkursnu proceduru i koja je okončana izborom tužitelja sa kojim je tužena zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, da je Upravni odbor tužene bio upoznat sa raspisanim oglasom, da nije poduzeo nikakve radnje vezano za nezakonitost istog i nije ukazao da je direktorica tužene kršila propise i opće akte tužene. Nadalje, pozivajući se na odredbu člana 97. Zakona o radu kojom je propisano da poslodavac može otkazati ugovor o radu zaposleniku, bez obveze poštivanja otkaznog roka, u slučaju da je zaposlenik odgovoran za teži prijestup ili za težu povredu radnih obveza iz ugovora o radu, prvostupanjski sud je zaključio da je v.d. direktora tužene nezakonito donio odluku o poništenju javnog oglasa za prijem u radni odnos broj: 0343/20 od 23.04.2020. godine JU „Doma zdravlja“ Donji Vakuf, te kako tužena nije dokazala shodno članu 102. Zakona o radu postojanje opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu tužitelju, a na istoj je teret dokazivanja, to je sud utvrdio da je nezakonita i odluku o otkazu Ugovora o radu tužitelju broj: 0366/20 od 05.05.2020. godine, slijedom čega je naložio tuženoj da vrati tužitelja na poslove i radne zadatke koje je obavljao po zaključenom Ugovoru o radu, a sve shodno odredbama člana 106. stav 2 a) Zakona o radu.

Po nalaženju ovog suda, za pravilnost odluke prvostupanjskog suda kojom su poništene osporene odluke tužene JU „Doma zdravlja“ Donji Vakuf kao nezakonite, od odlučnog značaja su činjenična utvrđenja pobijane presude koja se ogledaju u tomu da je nakon provedene procedure po javnom oglasu direktorica tužene R.B. sukladno svom zakonskom ovlaštenju donijela odluku o prijemu u radni odnos kandidat M.B. na radno mjesto doktora stomatologije jer se nalazio na prvom mjestu konačne Liste koju je sačinila nadležna Komisija tužene, da je sa M.B. zaključen ugovor o radu na neodređeno vrijeme i da je M.B. po tom ugovoru obavljao poslove i radne zadatke kod tužene sve do otkaza ugovora o radu. Prvostupanjski sud sukladno navedenom pravilno zaključuje da je tužitelj M.B. od trenutka zaključenja ugovora o radu imao radno pravni status zaposlenika kod tužene, pa se na prava i obveze tužitelja iz radnog odnosa imaju primjenjivati isključivo odredbe Zakona o radu i Pravilnika o radu tužene, kao relevantnih materijalno pravnih propisa. Prvostupanjski sud također pravilno zaključuje da je tužitelju ugovor o radu odlukom tužene otkazan bez provođenja odgovarajućeg (disciplinskog) postupka radi utvrđivanja da li su ispunjeni uvjeti iz člana 97. Zakona o radu odnosno da li je tužitelj odgovoran za teži prijestup ili za težu povredu radnih obveza iz ugovora o radu ili uvjeti iz člana 96. istog zakona odnosno da li se tužitelju otkaz daje iz ekonomskih, tehničkih ili organizacijskih razloga zbog nedostatka novčanih sredstava ili smanjenja broja zaposlenika ili zato što tužitelj nije u mogućnosti izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa. Budući, da tužena kao poslodavac prije donošenja odluke o otkazu ugovora o radu, nije dala tužitelju kao zaposleniku mogućnost iznošenja odbrane i izjašnjenja o razlozima otkaza, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da odluka v.d.

direktora tužene H.M. o poništenju javnog oglasa broj: 0343/20 od 23.04.2020. godine i odluka o otkazu Ugovora o radu tužitelju broj: 0366/20 od 05.05.2020. godine nisu zakonite.

Žalbom tužene se neosnovano ističe da tužitelju ne pripadaju troškovi sastava prigovora na odluku o odluku o otkazu ugovora o radu po punomoćniku advokatu, jer je ova odluka, kao i odluka tužene kojom je odbijen prigovor tužitelja, predmet spora po tužbi tužitelja.

Kako ostali navodi žalbe nisu bili od značaja za pravilnost i zakonitost pobijane presude, a nisu učinjene ni povrede procesne prirode, ovaj sud je primjenom odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku odbio žalbu tužene kao neosnovanu i u pobijanom dijelu (stav 1. i 4. izreke) potvrdio presudu prvostupanjskog suda.

U preostalom dijelu u kome se nije pobijala (stav 2. i 3. izreke) prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Predsjednica vijeća
Stana Imamović